

Temat: CHRZEŚCIJANIN JEST CZŁOWIEKIEM PRZEBACZENIA

a) **Cel dydaktyczny:** Uświadomienie, że przebaczenie jest ważną cechą w życiu chrześcijanina.

b) **Cel wychowawczy:** Zachęta do zapominania krzywd i uraz bliźniemu.

Pomoce: Pismo Święte, kilka długopisów, kredek, markerów itp., kartki A4, wycięte serca z kartek, przygotowane nagranie piosenki Andrzeja Piasecznego „Chodź, przytul, przebacz”, scenki do odegrania – aneks 1.

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża i modlitwy do Ducha Świętego (znaną formułką lub własnymi słowami np. „Duchu Święty, który oświecasz...”).

Duchu Święty otwórz nasze serca na treści przekazywane na tym spotkaniu. Pomóż nam kierować się nimi w codziennym życiu.

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Na początek chciałbym abyście na kartkach, które wam dam, spróbowali odpowiedzieć na pytanie: Czym jest przebaczenie? Odpowiedź możecie wyrazić w dowolny sposób: napisać lub narysować coś.

(Animator rozdaje kartki A4, dowolną ilość i daje czas na odpowiedzi. Po zakończeniu pracy zadaje pytanie:)

- Czym jest przebaczenie? (każda osoba przedstawia swoją pracę)

Dziękuję za wasze wypowiedzi. Wiele przedstawiliście i dzięki temu mogliśmy poznać przebaczenie w różnych punktów widzenia. **Zobaczmy w jaki sposób przebaczenie zostało ukazane w Piśmie Świętym.**

II. Osądzić

Przeczytajmy i rozważmy wspólnie fragment Słowa Bożego **Mt 18, 21-35**

(Animator prosi uczestnika o przeczytanie fragmentu z Pisma Świętego)

Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy?» Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać. Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: „Panie, miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa upadł przed nim i prosił go: „Miej cierpliwość nade mną, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniesiony gniewem pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu».

- Co Jezus odpowiedział na pytanie Piotra? (nakazał przebaczyć 77 razy)

 - Co oznacza przebaczać 77 razy? (należy przebaczać nieskończenie wiele razy – tak jak Pan Bóg podczas spowiedzi)

- Czy człowiek zawsze powinien przebaczać? (tak, ponieważ Pan Jezus zawsze przebacza nam wszystkie nasze grzechy)

Teraz postawmy się na miejscu Piotra i zastanówmy się: - Co byśmy zrobili na jego miejscu? (Animator daje uczestnikom chwilę na przemyślenia.)

 Rozważmy kolejny fragment Bożego Słowa **Lk 23, 33-34**

Gdy przyszli na miejsce zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. [Jezus zaś mówił: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią»]. A oni rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.

- Komu przebacza Jezus? (swym zabójcom)

 Podzielę was teraz na 4-5 grup i waszym zadaniem będzie odegranie scenek, które wylosujecie. (Animator dzieli uczestników, rozdaje przygotowane sytuacje i daje czas na pracę w grupach) (**Aneks 1**)

Po zakończeniu scenek:

- Jakie są wasze odczucia po tych inscenizacjach? (doświadczenie ulgi, pokój, radość,...)

- Przekonuje was jakieś zachowanie do przebaczenia?

Zwróćmy uwagę na to, że przebaczenie nie oznacza zapomnienia krzywd. Kiedy gryzie nas coś w środku, lepiej porozmawiać i wyrzucić to z siebie. Trzeba to zrobić w dobry sposób. Należy wyjaśnić sobie problem i dojść do porozumienia. Nie zapomnieć i mieć w sobie ciągły gniew, lecz rozmawiać.

 W dzisiejszym świecie pełnym zła i nienawiści bardzo ważnym elementem naszego życia jest przebaczenie. Tak jak wcześniej wymieniliście przebaczenie daje nam spokój ducha, przynosi ulgę na sercu i sprawia radość. Ten motyw jest często tematem piosenek, posłuchajmy jednej z nich.

Animator puszcza piosenkę Andrzeja Piasecznego „Chodź, przytul, przebacz”. Ta piosenka wyraża dużo emocji, zmusza nas do refleksji nad własnym życiem. Spójrzmy teraz na tę przypowieść: **Lk 15, 11-32**

 Powiedział też: «Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część własności, która na mnie przypada”. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonil swoją własność, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie, i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał na służbę do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby pasł świnię. Pragnął on napelnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnię, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu przymieram głodem. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z twoich najemników. Zabrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i wobec ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem”. Lecz ojciec powiedział do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! Przyprowadźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i weselić się, ponieważ ten syn mój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”. I zaczęli się weselić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego”. Rozgniewał się na to i nie chciał wejść; wtedy

ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służę i nie przekroczyłem nigdy twojego nakazu; ale mnie nigdy nie dałeś koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone ciele”. Lecz on mu odpowiedział: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko, co moje, do ciebie należy. A trzeba było weselić się i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”».

- Co czuł ojciec, gdy syn opuścił dom? (złość, opuszczenie, zdradę, rozczarowanie, żal)

- Co czuł ojciec gdy zobaczył powracającego syna? (radość, ulgę, spokój, wzruszenie)

- Co ojciec zrobił gdy syn wrócił do domu? (przyjął go z otwartymi ramionami, ubrał w najlepsze szaty i wyprawił ogromne przyjęcie)

- Czy umielibyście przebaczyć tak jak ojciec? (Animator daje czas na przemyślenie) Kto chce może podzielić się swoimi przemyśleniami.

Posłuchajmy teraz pewnej opowieści:

(Animator prosi jednego z uczestników o przeczytanie tekstu.)

W pewnej wiosce rybackiej, na małej wysepce włoskiej, panowała takie prawo, że kobieta przyłapana na cudzołóstwie musiała umrzeć: strącano ją brutalnie z wysokiej skały. I stało się, że znów na jakąś niewia-
stę wydano ten okrutny wyrok śmierci. Jednak z powodu nieobecności męża (akurat był na dalekich po-
łowach) odłożono na jakiś czas termin wykonania wyroku. Mąż jakoś nie wracał, dni płynęły nieubłaga-
nie i nadeszła chwila, gdy winowajczynię zrzucono ze skały. Jakież jednak było zdziwienie mieszkań-
ców, gdy na drugi dzień ujrano tę kobietę całą i żywą. Mąż mój - opowiadała szczęśliwa - dowiedziaw-
szy się o moim losie, rozciągnął u podnóża skały sieci i w ten sposób uratował mi życie. Morał: Ktoś
pierwszy musi w wiekowej rozterce, Wyrzec szlachetne przebaczenia słowo, I rozszalałe namiętnością
serce, Dłonią rozwagi przycisnąć stalową”. (Wiktor Gomułicki)

- Co zyskujemy dzięki przebaczeniu? (wolność, radość, szczęście, spokój, ...)

III. Działać

Animator rozdaje wcześniej przygotowane serca.

Jeżeli czujecie jakąś urazę, gniew i złość do jakiejś osoby napiszcie to na karteczce, którą otrzymaliście.

Jest to znak oddania tych uczuć Panu Bogu. (Uczestnicy wykonują tę czynność.)

Właśnie oddałeś Bogu swoją niechęć i zrazę. On zajmie się tym i nie zostawi Cię samego z Twoimi pro-
blemami. Pamiętajmy, że warto przebaczać tak jak Bóg przebacza nam w sakramencie spowiedzi;
„Bądźcie miłosierni jak Ojciec wasz jest miłosierny”.

Na koniec przeczytajmy krótki fragment Słowa Bożego: **Mt 6, 12-15**

**i przebacz nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili; i nie dopuść,
abyśmy ulegli pokusie, ale nas zachowaj od złego! Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewi-
nienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz
nie przebaczy wam waszych przewinień.**

Teraz niech każdy weźmie swoją karteczkę i podrze na znak, że chce pozbyć się tego ze swojego życia i
oddaje to Panu Bogu.

3. Hasło spotkania

„Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”

4. Piosenka spotkania

„Błogosławieni miłosierni”

5. Zadanie apostołskie

Dzisiejszą modlitwę wieczorną zacznę od słowa: PRZEPRASZAM.

6. Modlitwa na zakończenie

Podziękujmy Panu Bogu za to, że w każdym momencie możemy na nim polegać, oddawać swoje uczucia i problemy. Módlmy się wspólnie do Boga Ojca słowami: „Ojcze Nasz...”.

ANEKS 1

1. Masz ogromny żal do rodziców, ponieważ się Tobą nie interesują.

Starasz się zwracać na siebie swoją uwagę lecz oni nie poświęcają ci swojego czasu. Jesteś na nich bardzo zły i nie chcesz się do nich odzywać. Gdy oni chcą się do ciebie zbliżyć, spędzić wspólnie czas, ty uciekasz z domu. Rozmawiasz o tym ze swoimi bliskimi przyjaciółmi i oni radzą ci abyś przebaczył.

2. Jesteś wyśmiewany przez swoich rówieśników i nie umiesz się z nimi dogadać.

W szkole znajomi śmieją się z ciebie, z twojego wyglądu. Padają różne przezwiska w twoją stronę. Postanawiasz nie zwracać na to uwagi i żyć swoim życiem, jednak nie rozmawiasz z rówieśnikami. Oni próbują cię przeprosić ale ty nie odpuszczasz. Rozmawiasz z wychowawczynią, która radzi abyś przebaczył kolegom i koleżankom.

3. Jesteś hejtowany w internecie.

Prowadzisz kanał na youtube i jesteś aktywny w innych mediach społecznościowych. Spotykasz się z nie miłymi komentarzami skierowanymi w twoją stronę. Próbujesz się zmienić, wpisy pod filmami i zdjęciami bardzo cię ranią. Rozmawiasz z zaufaną tobie osobą, która nakłania cię do przebaczenia hejterom i ignorowanie takich komentarzy.

4. Masz urazę do księdza.

Kiedys pewien ksiądz powiedział mocne słowa w twoją stronę. Powiedział, że nie jesteś osobą, która daje dobre świadectwo. Odwróciłeś się przez to od Kościoła. Gdy spotkałeś na ulicy księdza ze swojej parafii opowiedziałeś mu o tej sytuacji. On zachęcił cię do spowiedzi. Podczas niej, szczerze wyznałeś swój ból. Zrozumiałeś, że ksiądz, do którego masz urazę nie może odwrócić cię od Boga. Zrozumiałeś, że musisz mu przebaczyć.

5. Pokłóciłeś się z mamą i masz wyrzuty sumienia.

Mama na pozwala ci wyjść na imprezę ze znajomymi. Mówi, że musisz się uczyć i poprawić oceny. Nie rozumiesz jej i mówisz złe słowa w jej stronę. Nie rozumiesz, że ona chce dla ciebie jak najlepiej. Mamie zrobiło się bardzo przykro, widziałeś łzy w jej oczach. Zamknąłeś się w swoim pokoju i byłeś wściekły. Po czasie zacząłeś mieć wyrzuty sumienia. Poszedłeś i przeprosiłeś mamę za brak szacunku. Zrozumiałeś, że ona wie lepiej co jest dla ciebie dobre.